

Denim videndū est de indulgētia plenaria q̄ datur solū a summis pōtētiā q̄d fit diūsinode. Aliq̄nto enim datur vniuersaliter omnibus certuz locum visitantibus simpliciter. i. pro omni tempore sic comuniter dāte visitātibz sacrum sepulchrū dñi. Verū est tñ q̄ sine licētia pape non potest illuc accēdi. quod videtur institutū. ne obfuationem sarracēnoruz ibi bitancū fideles fidē verā abnegarēt l' timore deuicti penāz inferendāz ab eis. Aliq̄nto datur indulgētia plenaria oībz visitantibus certum locū certā die infra ānū vt concessum ē ecclē sacte marie de āgelis ordinis p̄dicatoz ferrarie p̄ Eugeniū papā q̄rtū et i prouincia p̄uincie in ecclā sacte marie magdalene in **H**alma p̄ eūdē. et hoc imppetuū p̄mauet n̄ p̄ papā reuocēt sic reuocate sūt oēs tales indulgētie date ad instar idulgētiāz aliāz ecclāz i **C**ōcilio constanciē. **Q**portet tamen visitantes talia loca implere ea que in forma ipsa continent̄ ad cōsequēdum talem indulgētiā nec ad alios viuos vel defunctos p̄nt duplicari. qz communif

ibitem de ipsis accedentibus. **T**ercio mo-
dat indulgentia plenaria oibus facientibus
certū op? puta assumēto crucē ad bellādū
cōi infideles vel euntibus l mittētib? bella-
tores s illos l dātibus certā quāntatē pecu-
nie elemosinaliter p talis opere vl pro alio
negocio. **Q**uarto dat certis r defnina-
tis siue noiatis psonis facientibus infra an-
nū vel aliud tempus i bulla taxatū certas e-
lemosinas r ieiunia l alia pia opera oratio-
nū r huiusmodi q talis habeāt facultatem
eligendi pdoneum confessorē in articulo
mortis qui vigore talis indulti valeat eum
absoluere ab omnibus peccatis de quibus
est corde contritus r ore cōfessus exceptis il-
lis que perpetrasset sub fiducia talis gracie
Quinto datur plenaria indulgēcia visi-
tantib? certas ecclesias vrbis certis dieb?
vt dicitur infra r hoc de quinquagenario i
quinquagenarum r dicitur indulgēcia
iubilei. **C**irca materiam istam primo sci-
endum est q quamuis tales plenarie indul-
gentie vulgariter nuncupantur de pena et
culpa. locutio tamen talis proprie non est

Indulgentia

vera. qz culpe solus remissor e de? auctorita
tate. iuxta illud qd dñs ait p ysayam. Ego
solus de teo iniquitates tuas ppter memet
ipsum. et de conse. di. iij. Nemo. Pōt tñ sic sal
uari dicta locutio vt remissio culpe referat
ad contricōez et cōfessionem q̄ preexigitur ad
consequēdā indulgēciam vt patet ex for
ma et remissioe pene ad effectū indulgētie.
ad hoc enim ordiatur ois indulgēcia siue
particularis siue vniuersalis; ad remissio
nem pene temperat debite p peccatis cōmis
sis p̄cialem vlt̄ totalē. pro q̄ si quis non satis
facit i presētī p opa bona in statu gracie fac
ta. l̄ p p̄mas iniunctas i cōfessioe. vel p sac̄
mentorum piā suscepōz. vel indulgēciar
suffragacōem. in purgatorio postmodum
eas luet. si tñ in statu grē discedat. alias
ad iferna descēdit nūq̄ eas soluitur? s̄m hoc
tores i. iij. Et qz indulgēcie tñ valēt quātuz
sonāt. iō diligēt attēdēd? ē tenor eaz et ob
suādus. Nō ei huiusmodi votū p opē res
putat. vt ait Cassiodorus de pe. di. i. s̄ oportz
opē ipleri qd̄ ibi mandat. Nec sufficiat pte
imple? ut ptem habeat indulgēcie sed aut

totum aut nichil. ut verbi gratia. teneatur ex
forma indulgentie certa ieiunia facere infra
annu primum. et ex incerta non faciat omnia
non sequitur. Si quis debeat visitare quatuor
ecclesias per quadriduanam. et tamen tres ex eis visitat vel
solum per quadriduanam non sequetur eam. Et quia indul-
gentie in articulo mortis quam plurimis date
sunt ab Eugenio quarto quam nulli dubium perma-
net in sui valore post mortem eius. per regulam
Decreti beneficium principis esse mansurum. li. vi.
Plura dubia insurrexerunt circa huiusmodi
Primum est quod dicatur in hac materia articu-
lus mortis in quo habes huiusmodi indulgentiam
absolutam. **V**trum verus. cum scilicet quis tunc mori-
tur. presumptus. cum quis extimat secundum commune
iudicium moritur? quous postea euadat quod
plures accidit. **A**d quod respondetur quod si non plus
habeat ex forma indulti. nec concedens aliter intem-
tionem suam exprimat. intelligendum videtur de
articulo presumpto non vero. sicut etiam extreme
ma unctio datur que est sacramentum exequium
quia debet dari hijs qui secundum commune extima-
tionem reputantur morituri. et tamen si euadant ite-
rum postea reunguntur. et nihilominus

extrema dicitur / qz sic existimabat qz foret
extrema. Tunc ergo cum tali articulo presump-
to mortis absoluitur de se qz videt effectum in
indulgentie vsqz ad illud tempus. quous postea
evadat et gracia illa expirat in posterum.
Ita consuluit. d. Jo. dominici. Deus autem
esset si in forma diceretur quot consequatur
effectum indulgentie in casu qz moriatur.
tunc alius sibi reseruetur. Tunc enim non
consequatur effectum indulgentie in casu qz
moriatur si non moritur. verbigracia expi-
rat p illam absolutionem ordinis que nil ex-
pectat in futurum sed subito consequitur ef-
fectum suum nec fit sub conditione absolu-
tionis sacramentalis. **I**dem si non habeatur hoc i
forma et tunc concedens declarat se intendere
scz de articulo vero non presumpto. vt dicit
Eugenium declarasse. **S**ecundo queritur utrum
quis teneat generaliter confiteri de peccatis
qz alias rite confessus est vt consequatur effectum
indulgentie plenarie. **E**t aliquibus visum est qz sic
qz dicit in forma idulti qz confessor que elige-
rit i articulo mortis absoluat eum et det sibi
auctoritate apostolica plenariam remissionem oiz

peccatorum que est. ore confessus et contritus.
Si ergo non confiteatur tunc ad illa que
alias confessus est. non videtur extendi re-
missio nisi ad sibi tunc confessam. et non ad alia.
Sed in oppositum est rei veritas. **P**ro cuius
declaracione est sciendum. quod clavis iurisdic-
tionis circa hominem in mortis articulo consti-
tutum. dupliciter in sacerdote dilatur. scilicet
de iure communi et de indulto particulari huius.
Et quantum ad primum modum potest quilibet sacerdos
in articulo mortis constitutum sibi confitentem
absolvere ab omnibus peccatis et sententijs ex-
coicacionis indifferenter sacramentaliter et in
foro pnie. hec autem potestas per huiusmodi in-
dultum non committitur. quia quilibet sacer-
dos non precisus habet hanc de iure communi
in eo casu. **P**reterea talis absolutio sacra-
mentalis extenditur etiam ad peccata que preter-
itu talis vniuersalis autoritatis commissa essent.
Nullum enim excipit dummodo contritus confiteatur
Sed potestas concessa sacerdoti gracia huius in-
dulti. non extendit ad peccata que commisset preter-
itu talis indulgentie. ut patet ex forma indulti.
Sed nichilominus quo ad ipsa commissa

pretextu indulti valet absolutio sacramentalis que fit de iure communi in hoc articulo. si conteratur et confiteatur si memorie occurrant. quo ad culpam. et quo ad penam temperalem potestate communi clauium plus et minus secundum dispositionem eius.

Secundo non dilatatur clauis iurisdictionis in sacerdote in hoc articulo propter indultum speciale talis indulgentie quo ad remissionem penarum temporalium quas quis soluturus est hic vel in purgatorio. quas de iure communi sacerdos remittere non poterat. sed potest vigore indulti huius. Vbi etiam est notandum quod huiusmodi remissio que in hac gracia indulgentie committitur non est sacramentalis. ideo non requirit de necessitate noticiam peccatorum nec formam absolutionis sacramentalis. sed presupponit quod sit tunc vel antea corde contritus et ore confessus. cuius ratio esse potest. Quia cum sint tres partes integrales penitentie. huiusmodi graciosa indulgentia non potest supplere nisi ipsas tres scilicet satisfactio nem contritionem et confessionem. Non ei potest quis

pro aliquo confiteri & iteri sacramentaliter nisi
per interpretem cum nescit loqui. h. bene potest vni
per alio satisfacere viuo vel defuncto et ideo ponti
fex romanus qui est principalis dispensator
thesauri ecclesie intendit per huiusmodi indulgen
tias. quod de ipso thesauro scilicet penarum christi et sac
torum adiuuentur fideles ad satisfaciendum seu
soluendum debita huiusmodi penarum. **N**o ergo
oportet ut confiteatur generaliter seu alias confes
sata. nec hoc exprimit forma indulgentie quod dat
sibi plenariam remissionem peccatorum que est ore con
fessus et contritus. **N**o dicit sibi. sed simpli
ter que est confessus. **S**i igitur alias est confessus.
iam est confessus. et impleuit formam in
dultam ut non oporteat confessam iterum confiteri.
Sed si que perpetrasset mortalia per vltimam con
fessionem rite factam. de illis oportet confiteri
ut ad illa extendatur remissio penarum debite per illam.
Et si annis illis loquelam sed non vnum rationis.
posset providere salutem suam per signa et nutus
que equivalent confessioni et ad consecutio
nem remissionis penarum illorum. **S**ed si per
nullum modum potest intumare talia peccata.
valebit quidem sibi contritio sola. si eam habeat

ms

8

ad remissionem culparum talium. sed non
extenderetur remissio pene illate vigore in
dulti. vt videtur. qz nunq̄ est ea confessus
Si autem incurreat amēciam vel frenesim
post mortale commissum. de quo nūq̄ habu
it contricionem. cum nec in statu possit eam
habere nec saluator nec in aliquo sibi suffra
gatur. nec valz indulgēcia. **V**erum qz sciri
non potest h. nisi permansisset ad illud vlti
mum in aliquo notorio crimine. vt in con
cubinatu. v. fura publica et huiusmodi. pōt
sacerdos facere qd̄ in se est vt det sibi talem
absolucionem et plenam remissionem. **E**t
idem dicendum est de venialibus hoc est
qz quia non sunt de necessitate confitenda.
ideo eis non confessis non propter hoc tolli
tur valor indulgēcie si mortalia est confes
sus tunc vel alias et de venialibus fit con
tritus alias. **E**t si non. per hoc non impe
diretur a salute. quia venialia non tol
lunt gradam. nec effectum huius indul
gēcie. impedire tamen ad remissionem
penarum debitarum pro illis venialibus
non concederetur ex eo qz pena non remit
tatur remanente culpa etiam veniali. idem

intelligendum est de omnibus indulgentiis
que dantur particulariter vel vniuersaliter
penitentibus et confessis scilicet quod oportet
confiteri si qua commisset mortalia post ul-
timam confessionem alias sibi non valeret.
venialia autem non oportet confiteri nec mor-
talia rite confessa. Verum quia con-
fessio semper est utilis etiam iterata frequen-
ter et etiam de venialibus. et venialia con-
fiteri alias confessa non potest non iuuare
presertim cum per confessionem efficiatur ali-
quod quis de attrito contritus. ideo si quis
vult generaliter confiteri. non potest nec de-
bet reprehendi sed commendari. sed hoc non
est necessarium ad consequendum effectum
indulgentie. **T**ercio queritur quod sit forma
huius absolutionis plenarie. est diligen-
ter inspiciendum. sicut forma est principi-
um essendi. ita et cognoscendi. et ideo fi-
enda est una dictio communis et satis vulgata
secundum theologos et canonistas viz.
quot duplex est clavis. ^{vna} ordinis et alia iurisdictionis.
Dare autem indulgentiam
plenariam vel non plenariam. non potest

ad clauem ordinis sed iurisdictionis. Iq̄d
patet ex eo quia clauibus ordinis non po-
test uti nisi qui est sacerdos q̄d est absolue-
re in sacramento penitencie sacramentali-
ter. sed absoluerē in foro iudiciali seu da-
re indulgenciam ~~partialem~~ vel plenariam
pertinet ad clauem iurisdictionis q̄d fieri
potest etiam per eum qui non est sacerdos.
Nam legatus non sacerdos dat indulgen-
ciam. et papa electus canonicē etiam si nō
sit adhuc sacerdos potest dare indulgenci-
as. et sic patet q̄ non pertinet ad clauem
ordinis sed iurisdictionis dare indulgenci-
as. **A**d clauem enim ordinis pertinet
habere potestatem super corpus cristi uerū
ad confidendum. et super corpus cristi mi-
sericordiam ab absoluedum a peccatis sacra-
mentaliter. **E**t absolutio quidem a pec-
catis sacramentaliter habet certam formam
que mutari non potest quo ad formam sub-
stantialē nec ea uti potest q̄ efficaciam
habeat nisi sacerdos. sed absolutio plena
seu concessio remissionis plenarie non
habet certam formam determinatam et iō

variari potest. Quinimmo apostolica for-
ma verborum potest concedi vt puta cum cō-
cedens dixit. visitās talē eccāz vel faciēs talē
elemosinam penitens et confessus habet
plenariam indulgenciam et intelligitur vt
didum ē supra qd tunc vel antea fit confessus
et necessario confitēda. Manifestum ē ei talē
qm̄ illa implet statim absqz alia forma ver-
borum alicuius absoluōis consequi effec-
tum illi? indulgēcie nisi sit obstaculū icon-
trario. Secūdo notandū est qd illa debet eē for-
ma verborū i remissione plenaria cōcedēda
quā cōcedens indulgenciam decreuit. Nā in il-
la forma debet n̄m̄issē mādatū exeq. i qua
ei? ipator iūnxerit. Cū gō i huiusmodi gra-
cijs cōmuniter talis sit forma indulti. vt cō-
fessor tali p̄sōe i obediēcia racōe eccē p̄sistētā
et etiā plenā remissionē largiatur seq̄t ex
tali forma cōmissionis ipatiua tal' debet eē
forma execuōis idicatuā. Ego autoritate
sedis apostolice mihi p̄nūc cōmissa. cōcedo
tibi plenariam remissionē peccatorū tuorū
de q̄bus es cōtritus et ore confessus. preter ea
que ex cōfidentia huius idulti cōmissisti. **Vi**

addatur In nomine patris et filij et spūs
sancti congruum erit. sed non est necessarū
Et quidam alij addunt. Et restituo te illi i
nocencie in qua eras qñ baptizatus fuisti.
superfluum videtur non tñ vicat actum.

Tercio est notandum q ex commissione
actualiter plenariā remissionem concedens
non oportet q necessario sit sacerdos nisi ex
presse in commissione mandetur hoc. Non enī
est seruus maior domino suo. sed concedēs
plenariam indulgenciā potest non esse sa
cerdos. ergo ex consequenti non oportet q
sit sacerdos nisi hoc contineat forma huius
indulcie. Sic enī plena remissio p̄t dari cū
forma. q sine forma etiā p ministrū sñ missus
nisi i bulla dicatur expresse quot minister
ministro q p ministro sacerdote et n̄ sacerdote.
huius concessionis sit sacerdos. Si autem n̄
dicatur in bulla nisi q sit p̄doneus confes
sor. et quamuis in articulo mortis consti
tutus habens talem indulgenciā habere
non possit sacerdotem vel etiā clericum.
satis videtur q laycus in eo casu possit iudi
can p̄doneus confessor. qz dictū ē talis confessio

*no hypotesis
duarū rigarū*

•
•
•

•
•

vel absolutio non est sacramentalis que non
potest fieri nisi sacerdoti. **V**nde et confitens
peccata sua layco in tali casu cum non habe
at copiam sacerdotis laudabiliter quidem
facit sed euadens tenetur iterum illa sacerdoti
confiteri cum non layco habeat clauem ordi-
nis. tamen si confi-
tetur layco necessaria confitenda ut morta-
lia commissa post ultimam confessionem
ualet quidam sibi ad consequendam tale
indulgentiam. **Q**uarto est notandum quod ma-
teria circa quam est principaliter remissio
plenaria et materia circa quam remissio sa-
cramentalis differunt quasi sicut culpa et pena.
Nam potestas que est clauis ordi-
nis papie est circa culpam actualem. quous etiam uirtute cla-
uium diminuat et pena debita temporalis plus et
minus secundum quantitatem contritionis et laboris
et prius opere iniuncto satisfactionis. **S**ed
clauis iurisdictionis est in huiusmodi indul-
gentiis contra penam temporalem debitam pro culpa.
Nam et si culpa dimittatur hoc est ratione con-
tritionis et confessionis prioris facte. **U**n-
de et remissio sacramentalis scilicet culparum mortalium
semper est plenaria vel nulla cum omnia mortalia

funt cōnexa ad iūicem ex parte auerſi omis
vt vnum non poſſit remitti ſine altero. Re
miſſio autem q̄ fit per indulgēcias poteſt
eſſe ⁊ plena ⁊ p̄tialis de aliquibus annis ⁊
diebus ſc̄dm formā indulti. ¶ Quinto idē
videtur dicendum ſi ſacerdos vel laycus cū
non habetur ſacerdos cum neſciat dicere
formam que conſueuit cōmuniter dici ex ig
norantia. vel in aduertētia non illam dicit
ſed equipollēciam. Puta do tibi illam idul
gēciam que continetur in hoc tuo indulto.
vel ſic. Domin⁹ te abſoluat a pena ⁊ culpa
ſecundū graciā quā dicit tibi ꝛceſſam a ſū
mo pontifice. Nec ſequitur q̄ fruſtra in
forma indulti ponitur q̄ valeat ſi eligeret
confeſſorem ydoneum ꝛc. qz hoc fit vt faciē
to ſi poſt confeſſionem ſacramentalem ſacer
doti de mortalibus nondum confeſſis vel de
illis et ſi iam confeſſis vel venialibus non
confeſſis confiteri. efficacius tollatur ob
ſtaculum ad conſequentium indulgēciam
cum per confeſſionem efficiatur quis aliquñ
de atrito contritus ſ^m Tho. Qd valeat ſi
bi eligeſe ſacerdotē confeſſorem ſecularē vl

regularē ex ipsa forma patet. q̄ debet esse
sacerdos qui det sibi illaz plenariam remis-
sionem. **¶** Quarto queritur utrū valeat
dicta confessio quo ad peccata oblita: et vi-
detur q̄ non. quia datur ex forma indulgēcie
remissio plena peccatorum de quibus est cō-
tritus et confessus. Sed quorum est
oblitus non est confessus ergo de illis non
datur. In contrarium vt credo est rei veri-
tas cuius ratio est. Quia cum deus non re-
quirat ab homine impossibile. ita videtur
sentendum de papa qui eius tenet vices in
terris. cum et dicat regula. Nemo ad im-
possibile potest obligari. de re. iur. li. vi. Im-
possibile est autem q̄ quis confiteatur in p-
ticulari illud q̄ non habet in memoria. nisi
diceret mendacium quod nullo modo est fi-
endū. xxij. q. iij. Cum humilitas. Sed nec
istud requiritur ad hoc vt remittat oblita.
sed sufficiat quod conteratur et confiteatur
hoc in genere cum pposito ceterēdi et pfiten-
di i spē. cū mēti occurrerēt. Et p̄ h̄ remittat
si alias est bene dispositus. Et ita videtur
extimādū papā h̄ intēdē intelligi de indulto

scilicet de confessione eorum que mente occurrerunt cum competenti discussione et eorum que sunt necessario confitenda ut mortalia. De oblitis autem sufficiat confessio sicut et contritio generalis. Ad quod etiam facit a simili decretum. c. Ois utriusque sexus. de peccatis et re. Nam ibi precipitur quod quis omnia peccata sua debeat saltem semel in anno confiteri proprio sacerdoti. Et certum est quod peccata oblita sunt peccata. Non enim obliuio facit peccatum perpetratum non esse peccatum. Et cum quis ea non confitetur quia non recordatur non ergo omnia peccata sua non confitetur in hoc quod non seruat mandatum nec peccat mortaliter quod esset absurdum dicere in eo quod non omnia confitetur quia non recordatur. Intelligenda est ergo decretalis illa de peccatis confitendis scilicet que memorie occurrerunt in particulari. alia in generali. Et similiter in proposito quo ad consecutionem plenarie remissionis sufficiat confessio de oblitis in genere. nec requiritur in specie est impossibile. Idem videtur dicendum cum in forma huiusmodi indulgentiarum continetur quod si habet alteri satis

facere seu restituere restituat intelligendū
videt si potest. **D**ic enim glosat **Aug?** illā
regulā. **N**on dimittitur peccatū nisi restitui
at ablatū. de re iu. li. vi. si potest restitui vt
ipse aug? expresse dicit. vi. q. vi. **S**i res .
Qui ergo abstulit ab alijs per furtum ras
pinam . vfuram . fraudes ⁊ huiusmodi cer
tam summam pecunie ⁊ penitus nil habet
ad restituendū . vtiq; talis habens talē in
dulgenciā non priuabitur fructu eius . si
contritus ⁊ confessus est cum pposito effi
caci restituēdi si potest. **P**ed si p̄t in totū
in partem . ⁊ nō sine magno incomodo suo
et non facit . vtiq; non eam consequitur

Quinto queritur vtrum letargicus vel
freneticus vel amens effectus . qui nō p̄dū
elegit confessorem qui eum absoluat . seu cō
cedat sibi dictam remissionem plenariā vi
gore talis indulta . valeat consequi effectuz
talis indulgēcie . **E**t videtur q non . quia
talis prius non eligit confessorem ⁊ eligere
non valet cum non sit compos rationis . er
go et cetera . **C**irca hoc licet aliqua sint su
pradicta . adhuc addentur et alia . **V**tiq;

✓

Dubium non habet q̄ si in sana mente cōsti-
tutus declarauit hoc sibi velle fieri. quando
casus contingeret mortis per quemcumq̄ .
q̄ extunc videtur elegisse. et sic p̄ sacerdotē
si eum habere potest fiat talis absolutio vel
concessio remissionis . et valebit ei ad om-
nia nisi ad ea peccata que perpetrasset pre-
textu huius indulgentie. q̄ hoc excluditur
in forma illa **E**t idem quo ad peccata morta-
lia nunquā q̄ fuit cōfessus. de quibus reco-
dabatur et contritus proponebat tempore
suo confiteri. sed preuentus vel casu repenti-
ne vel improuise mortis vel amissione lo-
quele vel frenesi superuiente non valuit
Nam talis et si concedatur a sacerdote ad
hoc vocato talis absolutio vel plenaria re-
missio vigore tal' indulti. valebit quidē sibi
indulgentia et contritio. sed non quo ad ea
que nondum fuerat cōfessus. **V**idetur etiā
quibusdam q̄ et si modo predicto expresse
non elegerit vel declarauit hoc tamen inten-
debat quod ista electio habitualis ei suffi-
cit ad quandam indulgentiam . modo ta-
men predicto . **Q**uiniuo in absentia sacer-

tōtis dicunt. q̄ etiam laycus est p̄dōncus
ad concedendum talem remissionem ex in-
dulto huiusmodi. **V**trum autem hoc sit ve-
rum. dubitari potest. et ratiōes ad utramq̄
partem sunt. nihil tamen nocet q̄ fiat per
laycum si haberi non potest sacerdos. vale-
at quantum valere potest. **S**exto querit̄
vtruz qui adimplet ea que continētur ī for-
ma indulgencie. et exequatur ea in peccato
mortali etiam per eum cognito consequat̄
effectum indulgencie. **V**erbigracia. **I**n hū-
ius indulgencie forma communi exprimit̄
q̄ erogat paupibz certam quantitātē pecu-
nie. et q̄ ieiunet p̄ annū si potest vna die p̄
ebdomadam. alius non habeat eam. **V**el
si posita sit indulgēcia ad c̄tū locū puta ī visi-
tāto aliq̄s eccās. l̄ indulgēcia iubilēi h̄c si ī
mortali existens sumit iter ad urbem. vtz
consequatur indulgēciam. **E**t videtur
quod non. quia ab omnibus dōctoribus
tenetur quod est necessarium hominem es-
se extra mortale peccatum ad hoc quod
valeat consequi fructum eius. sed talis
est in mortali igitur. et cetera. **A**d

hoc saluo meliori iudicio respondendum vi
detur p̄ distinctiōem. **Q**uia aliud est dicen
dū de eo tpe a loco quo deditur indulgētia.
aliud de tempore q̄ itur vel disponitur ad i
dulgētiā. **N**am de tempore q̄ p̄secutus
est indulgētiā vtiq; oportet q̄ sit cōtrit?
et p̄ consequens sine mortali. alias non p̄
desset videlicet cū ē in articulo mortis q̄ fit
ei talis absolucō l̄ dēssio. seu q̄ eo tēpore q̄
visitat eccāz vel ecclesias vbi posita ē indul
gētia vt indulgētia iubilei. **I**n tēpore q̄
pergit ad urbem vbi sunt tales ecclesie. vel
tempore q̄ dat elemosinas l̄ facit ieiunium
p̄ annū scdm formā indulgētiarū i articulo
mortis nō videtur necessariū q̄ illa faciat ex
mortale. quia vtiq; tūc a melius foret
et vtilius etiā tūc eē sine mortali. **S**ic etiā
dicūt plures doctores vt **Th.** in. iij. q̄ eas
satisfactiōes iniunctas a dferente. q̄ post ex
plecōem earū reliquūt effectū i satisfaciēte. i
mortali peractas non oportet iterare vt ieiū
nia elemosine a perigrinacōes qz effectū ille
remanēs valet reuerso ad ad grāciam.